॥१०॥११॥ प्रियेण प्रियाय वा दत्तेति योगात्तस्याः दानमादानं वा कुर्वन् प्रियदत्ताया अस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नामार्थ उभयरूप उच्यते ॥१२॥ एतत्पृथ्वीदानं ॥१३॥१४॥ दत्तदानेदत्तदेशेन चाचरे
न्नसंचरेत् नवागृहेदं तर्धानेन चाचरेदिति पाठे तु भूमिदानं दानांतरवन्न गृहनीयं किंतु प्रख्यापयेदेवेत्याह नचेति अंतर्धानेन चाचरेत् भूमिमुपविश्य दानमाचरेत् ॥१५॥१६॥१७॥ शंसंति अमु

अपि पापसमाचारं ब्रम्हघ्नमपि चानृतं ॥ सैव पापं प्लावयति सैव पापात्प्रमोचयेत् ॥१०॥ अपि पापकृतं राज्ञां प्रतिगृण्हंति साधवः ॥ पृथिवीं नान्यदिच्छंति पाव
नं जननीं यथा ॥११॥ नामाख्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनं ॥ दानं वाप्यथवा दानं नामास्याः प्रथमप्रियं ॥ य एतां विदुषे दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥
पृथिव्यामेतदिष्टं स राजा राज्यमितो व्रजेत् ॥१३॥ पुनश्चासौ जनिं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः ॥ तस्मात्प्राप्यैव पृथिवीं दद्याद्विप्राय पार्थिवः ॥१४॥ नाभूमिप
तिना भूमिरधिष्ठेया कथंचन ॥ न चापात्रेण वा ग्राह्या दत्तदानेन वाचरेत् ॥१५॥ ये चान्ये भूमिमिच्छेयुः कुर्युरेवं न संशयः ॥ यः साधोर्भूमिमादत्ते न भूमिं
विंदते तु सः ॥१६॥ भूमिं दत्वा तु साधुभ्यो विंदते भूमिमुत्तमां ॥ प्रेत्य चेह च धर्मात्मा संप्राप्नोति महद्यशः ॥१७॥ यस्य विप्रास्तु शंसंति साधोर्भूमिं सदैव
हि ॥ न तस्य शत्रवो राजन् प्रशंसंति वसुंधरां ॥१८॥ यत्किंचित्पुरुषः पापं कुरुते वृत्तिकर्शितः ॥ अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन पूयते ॥१९॥ येपि संकी
र्णकर्माणो राजानो रौद्रकर्मिणः ॥ तेभ्यः पवित्रमाख्येयं भूमिदानमनुत्तमं ॥२०॥ अल्पांतरमिदं शश्वत्पुराणा मेनिरे जनाः ॥ यो यजेताश्वमेधेन दद्याद्वा
साधवे महीं ॥ अपि चेत्सुकृतं कृत्वा शंकेरन्नापि पंडिताः ॥ अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमं ॥२२॥ सुवर्णं रजतं वस्त्रं मणिमुक्तावसूनि च ॥ सर्व
मेतन्महाप्राज्ञो ददाति वसुधां ददत् ॥२३॥ तपो यज्ञः श्रुतं शीलमलोभः सत्यसंधता ॥ गुरुदैवतपूजा च एतावर्तंति भूमिदं ॥२४॥ भर्तृनिःश्रेयसे युक्ता
स्त्यक्तात्मानो रणे हताः ॥ ब्रम्हलोकगताः सिद्धा नातिक्रामंति भूमिदं ॥२५॥ यथा जनित्री स्वं पुत्रं क्षीरेण भरते सदा ॥ अनुगृण्हाति दातारं तथा सर्वरसै
र्मही ॥२६॥ मृत्युर्वै किंकरो दंडस्तमो वन्हिः सुदारुणः ॥ घोराश्च दारुणाः पाशा नोपसर्पंति भूमिदं ॥२७॥ पितॄंश्च पितृलोकस्थान्देवलोकाच्च देवताः ॥
संतर्पयति शांतात्मा यो ददाति वसुंधरां ॥२८॥ कृशाय म्रियमाणाय वृत्तिग्लानाय सीदते ॥ भूमिं वृत्तिकरीं दत्वा सत्री भवति मानवः ॥२९॥

कदत्ते गृहे तिष्ठाम इति कथयंति ॥१८॥ सप्तहस्तेन दंडेन त्रिंशद्दंडानि वर्तनं दशतान्येव गोचर्म दत्वा स्वर्गे महीयते ॥१९॥२०॥२१॥ अर्पितदानांतरवद्भूमिदाने पुण्योत्पत्तौ शंकैव नास्तीत्यर्थः ॥२२
॥२३॥ एता एतानि सुपोडादेशः वर्तंति अनुसरंति ॥२४॥२५॥२६॥ वै किंकरः विपरीतं कुत्सितं च करोतीति विकिंकरः कालस्तत्संबंधी कालमृत्युरित्यर्थः ॥२७॥२८॥ सत्री सत्रकृत् ॥२९॥

Digitized by Google